
IHS

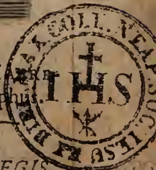
HYMNI SANCTORUM ET BEATORUM EX SOCIETATE JESU.

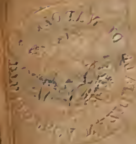

PARISIIS,
Excudebat SEBASTIANUS MA[RE]-CRAMOISY, Regis Typographus.

M. DC. LXXVI.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

EMINENTISSIMO
S. R. E. PRINCIPI
CARDINALI NITARDO
REGIS CATHOLICI
APUD SEDEM APOSTOLICAM
ORATORI.

JAM ſum pridem admiratus eximiam illam ac ſingularem nominis tui famam, CARDINALIS EMINENTISSIME, *qua præſtantes animi & ingenii tui dotes in ore omnium, atque in auribus verſarentur. Nunc autem eò te ſuſpicio magis, venerórque, quòd aſcriptus*

ſacro Patrum purpuratorum ordini, poſitúſque in maxima totius orbis Chriſtiani luce, unus potiſſimum videaris virtutum omnibus ornamentis eminere.

Hæc una vox omnium eſt, te ſummo tum ſacræ tum politicæ bono Reipublicæ natum, excelſa utriuſque munera, quæ ſine oſtentatione poſſides, ſuſtinere cum dignitate tanta, ut dum conſtanti ſtudio ac ſollicitudine in adminiſtranda potentiſſimi regni incumbis negotia; nihil tamen de tua ſive in Deum pietate, ſive Religionis tuendæ & propagandæ cura, diligentiáque remittas.

Quòd, ut antea multis & inſignibus perſpicuum factis fuerit; recenti tamen & illuſtri planum exem-

plo fecisti; cùm pro innata erga Sanctum Ignatium observantia, illius promovendi cultus gratiâ, novum ac peculiare Missæ officium institui ab summo Pontifice, totíque indici Ecclesiæ studuisti.

Qua in re, postquam tot ac tantis Societatem Jesu ornasses meritis, tu præter modum beneficus, alumnos ejus universos eo devinxisti beneficio, cujus sanctissimo usu, cùm ipsi semper tam singularis gratiæ memores futuri sunt: tum etiam Eminentissimi Benefactoris memoriam in publicis privatísque sacris perpetuam habituri.

Ego quidem, jam statis apud Deum officiis, pro tanto ejus munere, ac prolixa tuæ erga nos Eminentiæ vo-

luntate, unà cum cæteris perfunctus, cogitare mecum cœpi quam pro mea parte, testificandi grati animi viam inire possem. Verum mihi attentius investiganti nihil in mentem venit opportunius, quàm ut pro ea, in qua aliquantum versatus sum, exornandæ sacræ poëtices facultate, Hymnos tibi recenti hac mea, qualis ea cumque est, opera atque industria concinnatos offerrem, qui, dum ad Sancti Ignatii gloriam pangerentur, tibi, ut spero, pergrati essent pérquejucundi.

En igitur, CARDINALIS EMINENTISSIME, *Hymnorum munusculum, ex ipsius Ignatii ac filiorum laudibus confectum affero, paucitate quidem carminum, &*

Autoris tenuitate perexiguum: at grande aliquando & illuſtre futurum, ſi qui in illo continentur Hymni, tuo jam inſcripti atque inſigniti nomine; approbatione etiam tua & commendatione non videantur indigni.

Fortunati tùm verò Hymni, qui hac autoritatis & dignitatis amplitudine tales videri & haberi poſſint, ut divino adjungantur officio; ac demum communi ritu concinantur, ad majorem, quam ſemper ſpectavit Ignatius, Dei gloriam; per quam & ipſe tibi ſplendorem nominis & felicitatem compares immortalem.

EMINENTIÆ TUÆ

Addictiſſimus MARTINUS CLAIRÉ Preſbyter Societatis JESU.

LEGES
IN HOC
HYMNORUM
OPUSCULO
OBSERVATÆ.

1. EXTERMINANTUR primùm cùm voces barbaræ omnes, tum præsertim illæ quæ poëticas fabulas sapiunt.

2. Excluduntur deinde vocalium elisiones, & certæ quæ dicuntur Poëtarum licentiæ, quibus pes unus carminis legitimus, mutatur in alium, qui pluribus constet syllabis; atque inde auctus syllabarum numerus non parum canentibus incommodare solet.

3. Similiter ablegatur quidquid vel obscuritatem in sensu, vel ambiguitatem in verbis, vel in sono duritiem habet; id omne denique quod pias mentes offendere, vel ab divinis avocare meritò possit.

4. Ad hæc accedit accurata poëtici metri juxta ac latinæ puritatis observatio: utraque verò, constanti, nec opinor, invenustæ Rhythmorum concinnitati conjuncta.

Quæ omnia tamne fideliter impleta, quàm liberè constituta sint, penes esto peritum lectorem judicium.

HYMNI SANCTORUM ET BEATORUM EX SOCIETATE JESU.

DE SANCTO IGNATIO.

AD VESPERAS, & Matutinum.

NOMINIS Jesu ſtudioſe cultor,
Bellico major, meliórque caſu;
Ordinis Sacri novus Inſtitutor
Sub duce Jesu.

Sterneris fausto violatus ictu,
Nam vir, Ignati, novus inde surgis,
Móxque divino tibi missa ductu
Agmina cogis.

Propriâ clarus, patriáque laude,
Gloriæ dum te levis aura pascit,
Te Deí laudis melior tuendæ
Gloria poscit.

Hinc & humanæ cupidus salutis,
Omnium curam generosus ambis;
Nec potest tantis satis esse votis
Unicus orbis.

Unus, Ignati, loca cuncta reples,
Nempe te totum Deus implet unus,
Hujus ut Numen populis reveles
Numine plenus.

Trinitas unum veneranda Numen,
Da tuæ laudis decus ad perenne,
Optimi Patris celebrare nomen
Tempus in omne. Amen.

AD LAUDES.

O Mira sors Ignatii!
Mendicus est ex divite;
Dei capax consortii
Ex bellicoso milite.

Alto penetrans lumine
Summi Dei ſacraria,
Diſcit magiſtro Numine
Quæ ſcita dat ſalubria.
Terris agens in exteris
Chriſti ſacris origine,
Quærit ſalutem barbaris
Suo parandam ſanguine.
Fruſtratus hac ſpe nobili,
Dei, fit hoſtis, hoſtibus:
Zelo flagrans apoſtoli
Reſiſtit unus omnibus.
Urget palam nefarios,
Pravóſque mores corrigit,
Et hæreſum ſectarios;
Et cæteros non negligit.
Sed ethnicorum cariùs
Salus ſtabit Xaverio;
O patre dignus filius!
Patérque dignus filio!
Jesu, tibi ſit gloria,
Patri, ſacróque Flamini:
Sit laus, decus, victoria
Jesu potenti nomini. Amen.

DE S. FRANCISCO XAVERIO.

AD VESPERAS,
& Matutinum.

INDORUM domitor, doctor, apostolus,
Cunctis omnis homo, moribus angelus,
Virgo, perpetuò corpore virgine,
Et martyr, ſine ſanguine:
O Franciſce, novi tu decus ordinis,
Quem JESU celebrat gloria nominis:
Hunc per regna procul provehis extera,
Mox laturus ad æthera.
Tu vas grande Deo ferris ad omnia,
Admiranda potens ſumere munia,
Et portare plagis Japonis inſulæ
Chriſti nomen amabile.
Quænam terra tuis invia greſſibus?
Quæ non plena ſacris ora laboribus?
Intraſti latebras dæmonis ultimas,
Gentes indole peſſimas.
Hinc gens Chriſtiadum quanta fidelium?
Quot, baptiſta, lavas millia millium?

Constant pluribus hæc num tibi passibus?
An factis magè grandibus?
En delubra vacant, & sacra dæmonum,
Et calcata jacent agmina Numinum,
Quæ dum fracta suis ædibus obruis,
Tu Christo simul extruis.
Sanctæ sit Triadi gloria jugiter,
Sit cum Xaverii laude perenniter;
JESU sitque sacro gloria nomini,
Omnis laudis origini. Amen.

AD LAUDES.

DEO fruens profusiùs,
Sat est, sat est dulcedinum;
His pone, Christe, terminum,
Sat est, ait Xaverius.
Amoris ictu saucius,
Sacróque languens vulnere,
Clamat retecto corpore,
Sat est, adure mitiùs.
Sed est pati præstantius;
Hoc optat absque limite;
Ardore cordis perpete
Semper pati vult ampliùs.

Tot ecce paſſus ſæpius,
Terræ, maris diſcrimina,
Tot hoſtium certamina,
Vult ampliùs, vult ampliùs.
Malis domari neſcius,
Vult carceres, vult vincula,
Flammas, cruces, & ſpicula;
Numquam ſatis: vult ampliùs.
Sinæ negato tranſitu,
Hac ſorte preſſus aſperâ,
Transfertur hinc ad ſidera
Fauſto laboris exitu.
Uni ſupremo Numini
Sit Trinitati gloria:
Sit laus, decus, victoria
JESU ſalubri Nomini. Amen.

DE S. FRANCISCO BORGIA.

AD VESPERAS, & Matutinum.

DESERTOR aulæ nobilis,
Quàm mente rerum prodigâ,
Rectè ſaluti conſulis
Secli doloſi transfuga!
Sponſæ tibi dum Regiæ

Fœdum cadaver ſiſtitur,
Carnis patent præſtigiæ,
Mundi dolus proponitur.
In hoc vides cadavere
Quæ corporis ſit fœditas,
Quid ſit mori, quid vivere,
Et quanta rerum vanitas.
Sic nos, ait, deludimur?
Franciſce, finem reſpice:
Ut quid volentes fallimur?
Jam nunc futura proſpice.
O ſpes valete futiles,
Honos, voluptas, curia;
Opes faceſſant mobiles,
Domus, ducatus, patria:
Quæ Cæſaris, ſint Cæſari;
Herum placet non ſumere
Cui ſtet ſubeſſe tempori,
Sed me Deo jam ſubdere.
Sic dixit, & ſic præſtitit,
Rebus relictis omnibus:
Demúmque ſeſe tradidit
JESU piis ſodalibus:
JESU, ſuprema claritas,
Tibi, Patri cum Flamine
Æterna ſit felicitas,
Et laus tuo pro nomine. Amen.

AD LAUDES.

QUIS te ſacris altaribus,
Franciſce, ſtratum viderit,
Et jam frui non dixerit
Claris Dei conſpectibus?
Circùm refuſo lumine
Quo pura ſplendent pectora,
Vultus micant ut ſidera,
Hauſto calentes Numine.
Ex hoc amoris ubere
Sacros amores elicis,
Totúmque Numen allicis,
Sub hoc amantis pignore.
Vi ſemper hinc avelleris,
Nullis repulſus tædiis:
His paſceris cupediis,
Nec tu famem repleveris.
Ad ſacra qualis advenis!
Quò fungeris ferventiùs,
Præſtare vis frequentiùs,
Et velle nunquam deſinis.
Sed hæreſis ferociâ
Lapſis litans in ædibus,
Fractis recedis viribus,
Cum febre mortis nuntiâ.

Stellata tangis oſtia;
En abſque jam velamine,
Chriſti fruêris lumine,
Cadens amoris hoſtia.
Tibi, Patri, cum Flamine,
Jesu, ſuprema claritas
Æterna ſit felicitas,
Et laus tuo pro nomine. Amen.

DE BEATO ALOÏSIO.

AD VESPERAS,

& Matutinum.

INfensus hoſtis gloriæ,
Omníſque culpæ neſcius,
Et mollis oſor curiæ
Laudetur Aloïſius.
Almâ juvante Virgine
Ex matris alvo ducitur,
Simúlque ſacro flumine
Naſcens puer renaſcitur.
Primis ab incunabulis,
Piæ loquelæ ſemina,
Caſtis fluunt labellulis
Jeſu, Mariæ nomina.

Summo ſacer jam Numini,
Curas profanas abdicat,
Et ſe decennis Virgini
Per caſtitatem dedicat.
Deo trahente cœlitus,
Sic mente pergit vivere,
Ut carnis expers ſpiritus,
Vel angelus cum corpore.
Hunc non honores ſæculi,
Non magna tangunt nomina,
Non aulici, non ſervuli,
Non cara gentis agmina.
Sed hæc habens deſpectui,
Sacriſque captus gaudiis,
Adjunctus almo cœtui,
Chriſti meret ſtipendiis.
Uni ter almo Numini
Sit laus, decus, dilectio,
Sanctóque Jesu nomini;
Sit laus & Aloïſio. Amen.

AD LAUDES.

DOmûs cupitæ limina,
Ut fauſtitatis culmina,
Videns, tenénſque tutiùs
Triumphat Aloïſius.
Hic ſe quietus abdidit,

Et in Deo se perdidit :
Hæc ejus una functio,
Dei frui consortio.
Unum, Deus, te cogitat,
Et corde toto flagitat :
Te non amet, non vixerit;
Unum Deum sic deperit.
Hinc lacrymarum flumina,
Pandunt, rigántque lumina;
Amoris undis mergitur,
Flammis amoris uritur.
Illo nihil perfectius,
Nihil fuit constantius :
Omni carens labeculâ,
Fit sanctitatis regula.
Sibi tamen non æquior,
Sed usque fit severior;
Vexat, domat corpusculum,
Cui non subest piaculum.
Non parcit ægris artubus,
Non abstinet laboribus :
His vita sensim tollitur,
Et morte finis ponitur.
Uni ter almo Numini,
Sanctóque Jesu nomini,
Sit laus, decus, dilectio,
Sit laus & Aloïsio. Amen.

DE BEATO STANISLAO.

AD VESPERAS, & Matutinum.

FOETUS, Stanifla, gratiæ,
Exemplar innocentiæ,
Terreftris orbis angele,
Tranfmiffe cœlo flofcule.

Primo juventæ tempore,
Summo potiris æthere,
Vitæ brevis compendio,
Felice cum difpendio.

Tu nempe cœlo carior,
Rebus facris maturior,
Puris relucens moribus,
Par es beatis mentibus.

Sed prô novum miraculum!
Altaris almi pabulum
Tibi miniftrant Angeli,
Tanti favoris æmuli.

Ægro jacentem corpore
Dignatur & te vifere,
Virgo parens cum filio,
Omnis mali folatio.

Quibus flagras incendiis?
Quantis triumphas gaudiis?

Quot fers amoris ſpicula,
Ejus ruens in oſcula?
Hîc admonente Virgine,
Ipſóque plenus Numine,
Jesu dicatus nomini
Das nomen ejus ordini.
Tibi, beata Trinitas,
Laudum perennis unitas;
Laus & beatis omnibus
Sit Virginis clientibus. Amen.

AD LAUDES.

Viator en amabilis,
Puer Staniſlas nobilis
Pannis amictus vilibus
Clam ſe recepit omnibus.
Nullo moratur objice,
Chriſtóque ductus auſpice,
Domum venit plaudentibus
Ignatii ſodalibus.
Cunctis ſubeſt tironibus,
Sed his præit virtutibus;
Rerum capax cœleſtium,
Jam fit magiſter omnium.
Ardore miſſo cœlitus,
Incenditur medullitus:
Nec corda ſedant ignea

Perfuſa lymphis lintea.
Hoc igne totus uritur,
Flammis ſuis abſumitur:
Sed uritur ſuaviter,
Et occidit feliciter.
Nam quo die prædixerat,
Adeſſe quo ſperaverat
Cœlo receptæ Virgini,
Mentem refudit Numini.
Tibi, beata Trinitas,
Laudum perennis unitas;
Laus & beatis omnibus
Sit Virginis clientibus. Amen.

DE SS. TRIBUS MARTYRIBUS JAPONENSIBUS, PAULO, JOANNE, ET JACOBO.

AD VESPERAS, & Matutinum.

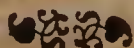
ILLUSTRES animas, ignea pectora,
Ignatî Sobolem, caráque pignora,
Athletas canimus non ſuperabiles,
Palmari nece nobiles.
Fœdis multa diu per loca curribus
Raptantur, mutilis turpiter auribus;
Sed probris cuperent pluribus appeti,

Fortes omnia perpeti.
Hos nullis opus eſt ſiſtere vinculis,
Non eſt, Miles, opus, cingere ſpiculis;
Quam vitam properas tollere tutiùs,
Hanc optant dare promptiùs.
Nam mens innocui conſcia pectoris,
Impenſéque ſui prodiga corporis,
Gentis primitias auſpice Numine
Geſtit tingere ſanguine.
Inſtrumenta feris facta piaculis,
Altæ ligna crucis ſingula ſingulis
Aptant horrificæ carnificum manus;
Dirum ſupplicii genus!
Proſtant fixa cruci corpora Martyrum,
Fuſo tota natant ſanguine vulnerum;
Dum felix animus corpore ſolvitur,
Cœli civibus additur.
Sanctæ ſit Triadi gloria jugiter,
Sit cum Martyribus juncta perenniter,
JESU ſítque ſacro gloria nomini,
Omnis laudis origini. Amen.

AD LAUDES.

EN trina pendet victima
Novi gregis pars optima,
Nullo ſuo pro crimine,

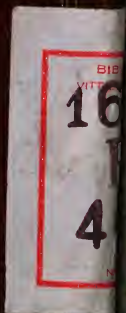
Suo litans ex ſanguine.
  Ardore Paulus perpeti
Crucis ligatus ſtipiti,
Verbis micat cœleſtibus
Chriſtum loquens adſtantibus.
  Jam ſacra verbi ſemina,
Vitæ beatæ germina,
Docens ubíque jecerat,
Magnóſque fructus ceperat.
  Hoc rite functus munere,
Celſo locandus Æthere,
Quod ore præco fuderat
Martyr cruore roborat.
  Hujus ſodales intimi
Mortíſque pœnâ proximi
Primus Joannes ordine,
Jacobus, alter, nomine.
  Ambo gravi ſub vulnere
Cadunt beato funere,
In his uterque dulcibus,
Jeſu, Maria, vocibus.
  Uni ſupremo Numini,
Sanctóque Jesu nomini,
Pró Martyrum victoria
Sit ſempiterna gloria. Amen.

IHS

BIB
VITT
16
4
N